

Левъ. — Отмъщение или прошка.

по П. Галстремъ.

Триумфално посрѣщане.

мирътъ на острова Гелбесъ, близо до Тунисъ, подари на жителитѣ на италиянския градъ Флоренция единъ доста голѣмъ и красивъ левъ.

Грамадна тълпа излѣзе да посрѣщне красивия звѣръ при портата Санъ-Фредиано. Возенъ отъ бѣли бикове, които сумтѣха грозно отъ нѣкакъвъ неузнаваемъ страхъ и ускоряваха лѣнливия си ходъ, царътъ на пустинитѣ влизаше въ града между редици отъ полуоблѣчени граждани, които го посрѣщаха съ възторжени викове и махане на шапки. А въздухътъ самъ треперѣше отъ камбаненъ звънъ и се люшкаше, като водата на развълнувано езеро.

Звѣрътъ безспокойно и съ стѣпки ходѣше на прѣдъ-назадъ изъ клѣтката си, съ извадени яки ногтѣ, съ горда и неподвижна глава, а очитѣ му съ остъръ като ножъ гледецъ, гледаха прѣзрително и съ недоумѣние събраната прѣдъ него тълпа.

До това врѣме флорентинци никога още не бѣха виждали левове и бѣха извънсебе си отъ радостъ и гордостъ за своя градъ, въ стѣнитѣ на който се появи най-послѣ такова чудо. Когато вкарваха левътъ, всѣкому се струваше, че съ него влиза страшна сила и побѣда, та въ сърдцата на всички